

TOLLE, LEGE!

(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)

B év – Nagyböjt 4. vasárnapja**Gondolatok vasárnapra****IMÁDKOZZUNK! - ERŐSÖDIK A VÍRUS... ERŐSÖDIK IMÁNK?**

Drága mennyei Atyám, a családokért imádkozom hozzád. Mindnyájan nehezen viseljük a folyamatos megszorításokat, főleg gyermekekkel bezárkózva és az online oktatással terhelve. Küldd el Szentlelkedet és tölts el minden anyát és apát türelemmel, hogy békesség uralkodjon a családokban. Adj bölcsességet, hogy átlássák a teendőiket és azok fontossági sorrendjét. Jézus, hozzád, mint az Atya gyermekéhez fordulok, hogy példáddal munkáld ki a gyermekek szívében az engedelmességet és türelmet, megértést és a segítő lelkületet. Szentlélek, tölts el minden családot a kreativitásoddal, hogy érdekesen és hasznosan tudják eltölteni a bezártság idejét. Adj erőt, hogy az eddigi mindennapos feladatok mellett el tudják látni a pluszfeladatokat. Járj át minden otthont és nyisd meg a szíveket az Atya szavára, a Biblia üzenetére, hogy minden család növekedhessen ebben a nehéz időszakban! Ámen

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA

A húsvéti üzenet hangzik el a mai igehirdetésben, amikor Szt. Pál kijelenti: „Bár bűneink miatt holtak voltunk, Krisztus életre keltett minket.”

2Krón 36,14-16. 19-23: A világ sodródik az isteni ítélet felé, s közeledik az isteni igazságosság teljes győzelme, amely a hívőket megigazultaknak nyilvánítja, a nemhívőket pedig elmarasztaló ítélettel sújtja.

Ef 2,4-10: Szt. Pál szerint keresztények azok, akik hisznek Isten irgalmas szeretetében és hittel vallják, hogy az Úr egyszülött Fia, Jézus Krisztus által megbocsátja bűneiket és üdvözíti őket.

Jn 3,14-21: Azok, akiknek minden cselekedetét a hit irányítja, világosságban járnak, mert benső egyesülésben élnek Krisztussal. Ez a krisztusi hit őrzi meg őket Isten elmarasztaló ítéletétől.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 3,14-21)

Abban az időben Jézus ezt mondta Nikodémusnak: „Ahogy Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa

üdvözüljön a világ. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítéletet vont magára, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

Az ítélet ez: A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak. Mert mindenki, aki gonoszt tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, nehogy napvilágra kerüljenek tettei. Aki azonban az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hadd nyilvánuljanak ki tettei, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”

Ezek az evangélium igéi.

FÉNY A SÖTÉTBEN – Lukács László

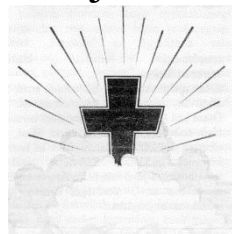
Az ember szabad: a világ - és Isten - rendjét követve választhatja az élet útját, de megteheti azt is, hogy a halált, a zűrzavart, az anarchiát választja. A gonosz tettek elszaporodásának rémét csak növeli az a fájdalmas ellentét, ami az élet és a halál, Isten jónak teremtett világa és az ember által rosszá torzított világ között fennáll. Az evangélium szavai szerint: „Az ítélet ez: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak.”

Világosság és sötétség harcának vagyunk tanúi a világban, de valljuk be: önmagunkban is. S mindez nemcsak az érzelmek síkján zajlik bennünk: „derűs” és „borús” napok váltakozásában; nem is csak a pszichénkben, talán kezelésre szoruló depresszió formájában, hanem az etika és a személyes kapcsolatok, elsősorban Istenhez fűződő kapcsolatunk terén is. A középkori himnuszokban az éjszaka a sötétség és vele a gonoszság szimbóluma. A reggel, a fölkelő nap arra szólít bennünket, hogy járjunk Krisztus világosságában. „Ha majd meglátjuk arcodat, / tündöklő fényed járjon át: / annak láthassunk, aki vagy, / igaz fény; édes mindenünk.”

BÖJT ÉS IMÁDSÁG - Anzelm Grün

A jámbor cselekedetek hármásának harmadik tagja - mind a zsidók, mind a keresztények számára - az imádság. Az imádság azonban nem független a böjttől és az alamizsnálkodástól, hanem belső kapcsolatban áll velük. Manapság sokan úgy vélik, hogy az imádság - mint Istennel való párbeszéd - tisztán szellemi aktus. A régiek azonban mindig is úgy értelmezték az imádságot, mint testtel és lélekkel való imádkozást. Ez az imádság gesztusaiban is megmutatkozik. Nem csupán fejünkben és fejünkkel imádkozunk Istenhez, hanem egész testünkkel. Kitarjuk a karunkat,

testünket is Isten felé fordítjuk. Az imádság a régiek számára ugyanazt jelentette, mint „kezünket Istenhez emelni”. A gesztus aláhúzza az imádságot, gyakran már önmagában imádság, mielőtt még szavakat formáltunk volna. Aki kitar karokkal áll Isten színe előtt, az már maga a gesztus által is imádkozik.

Testnek és léleknek ez az egysége megmutatkozik az imádság és a böjt szoros kapcsolatában is. Ahogyan a testi gesztus hozzátartozik az imádsághoz, ugyanúgy hozzátartozik a testi böjtölés is. A böjt intenzívebbé teszi az imádságot. Ez mindenekelőtt a kérő imára érvényes. Ha valóban komolyan akarok valakiért vagy valamilyen szándékkal imádkozni, ezt azzal fejezhetem ki legjobban, ha böjtölve imádkozom. Imám ekkor nem marad meg pusztán a fejemben, nem korlátozódik néhány gondolatra vagy szóra, hanem egész lételemet átfogja. Testtel és lélekkel fohászok Istenhez, böjtöléssel elismerem, hogy én magam semmit nem tehetek, hogy rá vagyok utalva Isten egyedüli segítségére. A böjt és imádság közti kapcsolatot már az Ószövetségben is megtaláljuk. Ezd 8,21-23-ban ez áll:

Böjtöt hirdettem, hogy megalázkodjunk Istenünk előtt, és szerencsés utat esdjünk ki magunknak, gyermekeinknek és minden jószágunknak. Szégyelltem ugyanis a királytól fegyveres segítséget és lovasokat kérni, hogy oltalmazzanak minket az úton az ellenség ellen. Azt mondtam a királynak: „Istenünk keze vezérli azokat, akik őt keresik, és megáldja őket. Azokat azonban, akik elfordulnak tőle, hatalma és haragja sújtja.” Így hát böjtöltünk és könyörögtünk Istenünkhöz, és ő meghallgatott minket.

„CSÖNDES” BÖJTÖK – Gyökössy Endre

Egy fiatalember, komoly hívő homo christianus elment egy meghívásra vendégségbe, keresztyén baráti körbe és ott megkezdődött a beszélgetés. A háziasszony, ahogy szokás, kellő időben nagy tálakon finom szendvicseket szolgáltat fel, ami szem-szájnak ingere. Ez a fiatalember udvariasan egy csésze cukortalan teát vett csak el és egy pogácsát. Föltűnt a háziasszonynak, hogy mindenki bőségesen eszeget, és hiába kínálja ezt a hívő fiatalembert, ő elhárítja. Végül, ahogy a kedves magyar háziasszonyok szokták, szinte sértődötten kérdezte:

- No, hát miért nem eszik?

A csendes válasz ez volt: Ne haragudjon, én ma böjtölök. Fölkapták a fejüket a jelenlévők, a háziasszony ránézett és azt mondta:

- Hát ez hogy lehet? Hiszen maga református! Úgy tudom, hogy már a katolikusoknál is enyhítették a böjtöt. Bizonyos jócselekedetekre lehet a böjtöt átváltani. Maga pedig mégis böjtöl?

Valaki még el is nevette magát és azt kérdezte:

- Mi az, visszamentél a középkorba?

Másik valaki azt mondta, hogy mostanában háromféle ember böjtöl: a sportolók a teljesítményért, de az az edzési terv része; a hízásra hajlamos hölgyek is, de az fogyókúra; és a gyomorbetegségek, de az meg diéta. Más böjtöt ma már nem nagyon ismer ez a világ. S akkor a fiatalember így szólt:

- Ne haragudjatok, kiszaladt a számon, nem akartam erről beszélni. Akkor szoktam böjtölni, ha úgy érzem, mintha kissé eltávolodtam volna az én Uramtól; ha

„szakadozik” a kapcsolatom fölfelé. Tudjátok, ha böjtölve imádkozom, akkor egész más lesz a kapcsolatom. A monológból dialóg lesz. Érzem a visszarezgését az imámnak. Egyébként ne haragudjatok, bibliai dolgot cselekszem. Jézus is böjtölt. A Cselekedetek Könyve tele van böjttel. Az apostolok böjtöltek és imádkoztak. Pl. az antióchiai gyülekezetben is így rendelték a missziós munkára Barnabást és Sault (vö. ApCsel 13,2).

A társaság elcsöndesedett és komolyan kezdtek beszélgetni a böjtről. Volt, aki azt mondta, hogy ő megpróbálja. Egyébként protestáns társaság volt. Fölfedezték a böjtnek egy egészen új dimenzióját...

Ökumenikus böjt a *megszólási böjt*. Bizony, ez a böjt nagyon ráfér minden közösségre! Mint gyakorló lelkipásztor merem mondani, hogy a legtöbb gyülekezetnek az a tragédiája, hogy mindig van ott hat-nyolc-tíz „rágicsáló” ember. Ebben tönkre tud menni egy közösség! A Károli Biblia nagyon kemény, furcsa magyar szóval illeti ezt a típust: a súsárló! Nagyon szép régi magyar szó. A súsárlás. A templomajtóban: „Hallottad, hogy a Manci?... Hallottad, hogy mit csinált a Zsófi néni?” - S ahogy terjed a hír, úgy alakul, változik - de soha nem pozitív irányba. Ismerjük a fülbesúgás játékát: mire a sor végén állóhoz ér a szó, valami egészen más jut el, mint ami elindult.

Volt egy drága, aranyos tanárom a gimnáziumban, komoly hívő ember. Mindenkiről csak jót mondott. Illetve megpróbálta, de füllenteni azért nem akart. Ha kiszaladt a száján, hogy hát lustácska, rögtön hozzátette, "akár csak én". Akármilyen kritika szaladt ki a száján, mindig hozzátette, hogy "akár csak én". Így azonosította magát a másik emberrel. - Hát ekképpen is lehet gyakorolni a megszólási böjtöt...

Kedves Atyánk, köszönjük, hogy emlékeztettél ma valamire bennünket - ha emberi szó által is -, amit mi már nagyon elfelejtettünk. Tudjunk helyet csinálni Neked! Helyet a testünkben, hogy ne legyen az mindig mindennel teletömve.

Kérünk Téged, hogy őrizd meg a szívünket a szüntelen megszólástól és kritikától. Hadd tudjunk így böjtölni, és hogyha kiszalad a szánkon egy keményebb szó, adj alázatot, hogy hozzá tudjuk tenni: „akárcsak én”. Mert ugyan mivel vagyunk mi különbek?

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

COVID MISE és SZENTSÉGIMÁDÁS.

A Kórházkápolnában minden csütörtökön 15 órakor.